

Тии възлѣзли на ладіѣж-тѣ, и буря-та утихнѣла; скоро пристанѣли на желаеми брѣгъ. Всички, които плавали съ нѣхъ, припадали при позѣ-тѣ Іисусовы и говорили: „вѣстинѣ Ты си Сынъ Божій.“

ГЛАВА XLIV.

Іисусъ Христосъ благославя дѣца-та.

Нѣкои благочестивы майки, исполнены отъ вѣрж и любовь камъ Небесныя Наставникъ, принесли при Него дѣца-та си, желающи да имъ гы благослови; но ученицы-тѣ, за тѣснотѣж-тѣ, не допускали дѣца-та до Іисуса Христа.

Любвеобильный Іисусъ не останѣлъ доволенъ отъ тоя постѣпѣкъ на ученицы-тѣ Си. Той имъ казалъ: „не бранете на дѣца-та да приходятъ до Мене, зачтото е за такыва царство-то небесно! Който не може, като дѣте, въ простотѣ сърдечнѣ и въ смиреніе да приеме ученіе-то за Царство небесно, той нѣма да влѣзе въ него.“

Всички-тѣ дѣца, които были приведени до Него, Господъ благословилъ, возлагающи на нѣхъ рѣцѣ-тѣ Си.

Другъ пѣтъ, кога ученицы-тѣ Іисусовы ся прѣпирали: кой отъ нѣхъ е поголѣмъ, Той привыкалъ при себе едно дѣте и казалъ имъ за наставленіе: „който прииме едно такова дѣте въ Мое-то имя, той Мене приима; а който приима Мене, той приима оногова, който Мя е пратилъ! Напротивъ който соблазни одного отъ тыя малкы-тѣ, които вѣрватъ въ Мене, нему бы было подобръ да повѣсятъ мелниченъ камыкъ на шіѣж-тѣ и да го хвърлятъ въ море-то.“

„Горе ономува, чрѣзъ когото приходятъ соблазны въ міръ! Не е възможно да не ставатъ соблазны въ міръ; но горе ономува чловѣку, чрѣзъ когото тѣ приходятъ!“

„Не прѣзирайте ни одного отъ тыя мѣничкы-тѣ; зачтото на небеса-та Ангелы-тѣ имъ всякога видятъ лице-то на